

„Ty jsi hlupák, cikáne, předci, to je jako pokolení.“
„Já je bil i po kolenech.“
Soudce nato: „Jděte domů! Všichni! Ještě abych srovnával Židy s cikány!“
Rom přišel do kostela radši nešel.

69 Jak Rom nechtěl žít dál

Byl nebyl jeden Rom. Povídá: „Ženo, jdu koupit něco k jídlu.“
Ide do města, potká jednoho gádže, gádžo má kyj, obyčejný kyj.
Ten gádžo povídá: „Rome, nekoupil bys ode mě kyj?“
„Co bych dělal s kyjem? Mrzák nejsem, abych se o něj opíral, co bych s ním dělal?“
„Když tím kyjem praštitš svou ženu, omládne ti na patnáctileté děvče.“

Rom tedy koupil kyj za všechno své bohatství. Jde domů. Povídá: „Poď sen, ženo moje, uđělám z tebe patnáctileté děvče.“
Praštil ženu kyjem, je mrtvá. Až vstane, bude z ní patnáctileté děvče, raduje se Rom.

Co bylo Romů v cele kolonii, všichni chtějí, aby jim z jejich žen na dělal Rom patnáctiletá děvčata. Šel, každou praštil kyjem, všechny mrtvé. Romové čekají, čekají, ženy nic. Nevstávají, jsou mrtvé. Romové vezmou sekery, vezmou nože, vezmou břitvy, chystají se k bice.
„Zabijte mě, zabijte mě, moji věrní Romové, zabijte mě, protože už nechci žít dál na tomhle světě!“
pláče Rom, co koupil od gádže ten kyj.
Vrátili se domů, položili sekery, položili nože, položili břitvy.

On tam sedí a pláče.

„Ženo moje, vrátím se, odkud jsem vyšel. Nevyšel jsem na ten svět pro šestí.“
No a tak umřel i on.

70 Jak se Rom chtěl oběsit

Byl jeden Rom. Měl spoustu dětí, k jídlu nic, děti plačou hladý.
Povídá Rom ženě: „Jdu do lesa.“
„Co tam budeš dělat?“

„Oběsím se.“

Koupil provaz, jde do lesa, chce se pověsit, ale provaz byl smlitý, rup a Rom je na zemi.

Volá: „Ženo moje, ženo moje, vidíš, jací jsou ti gádžové psi! Nedopřejí člověku ani, aby se oběsil. Prodají smlitý provaz, spadneš na zem, div se nezabiješ!“

Pak šel domů, žije se ženou a dětmi, a jestli neumřeli, žijou dodnes.